

Pilismarót, 1899. február 22. – Budapest, 1959. szeptember 12.

Szegényparaszti családból származott. Ipariskolát végzett, majd 1917-ben a csepeli Weiss Manfréd Gyárban idomtervezői munkakörben dolgozott, később a Nyugati pályaudvaron volt távírársz, 1925-től a MÁV Igazgatóság F. II. osztályán segédtiszt. Természetjáróként bejárta Európa legmagasabb hegyvidékeit, 1935-től rendszeresen megjelentek írásai amerikai magyar lapokban és hazai sajtóban. 1938-1939-ben az általa kezdeményezett Új Magyar Élet című könyvsorozat szerkesztője, az Országos Gyóni Géza Irodalmi Társaság megalapítója. 1945 júniusában belépett a Független Kisgazdapártba, hamarosan a X. kerületi szervezet elnöke lett. 1945 októberétől a budapesti törvényhatósági bizottság tagja. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a nagy-budapesti választókerületben pótképviselő lett, behívására 1946. február 5-én került sor. 1947. február 4-én az FKGP Politikai Bizottsága koalícióellenes magatartás címén kizárta pártból; visszavételi kérelme elutasítása után 1947 nyarán csatlakozott a Magyar Függetlenségi Párthoz. Az 1947. augusztus 31-i választásokon az MFP nagy-budapesti listájáról került be a törvényhozásba. 1947. november 20-án mandátumának megsemmisítése után visszavonult a politikai élettől. 1951-ig csekély MÁV nyugdíjából élt, majd gépészmérnöki állást kapott a Kőbányai Kenyérgyárban. 1956. október 30. és 1956. november 4. között ismét az FKGP Budapest X. kerületi szervezetének elnöke volt.